

ר"ת	יציאה	כניסה
19:07	18:26	17:14
19:04	18:28	17:31
19:06	18:28	17:23
19:06	18:28	17:32

ירושלים
תל אביב
חיפה
באר שבע

חוט של חסד

בס"ד בר"ה

גיליון לכל בית יהודי | בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א

פרשת ויקרא • ז' ניסן תשפ"א • גיליון 714

יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד"

רח' שמואל הנביא 13 • ת.ד. 50226 • טל: 02-5812210
פקס: 02-5812252 • מייל: al5308000@gmail.com

אבא שלך שבשמיים אוהב אותך פי מיליון. אין לך דרך להעריך כמה. ואם אתה רוצה להיטיב לכן שלך - אז בורא עולם רוצה לתת ולהיטיב ולהשפיע ולפנק פי אלפי אלפים. ואם אתה לא מעלה על דעתך להזיק לכן שלך - כל שכן שהבורא שכל כך אוהב אותך לא יזיק לך ולא ייתן שזיקו לך, וצר לו בכל צער שלך ולו הקטן ביותר...

"אם אתה רוצה לצאת לגמרי מכל החרדות שלך, זכור זאת היטב: **אבא אוהב תמיד את הילדים שלו. אבא רק רוצה להיטיב לילדים שלו. ואבא לא עושה ולא יעשה שום רע לילדים שלו!**"

זו לא אמונה - זו ידיעה פשוטה

זו אפילו לא אמונה. אלא זו ידיעה פשוטה. כמו שגברת לוי יודעת שבעלה אוהב אותה ולכן אין לה כל חשש, וכמו שהילדים שלך ישנים על מיטותיהם רגועים ואין להם שום חשש שתרכיב להם באמצע הלילה - כך מי שיודע את הידיעה הפשוטה שה' אוהב אותו וברא אותו רק לגלות את אהבתו ורחמנותו ורק כדי להיטיב אתו - חי חיים רגועים ומאושרים.

ייעצתי לברוך לחזור בינו לבין עצמו שוב ושוב על המשפטים הפשוטים האלה: "כמו שאני אוהב את הילדים שלי, כך אבא שבשמיים אוהב אותי. כמו שאני רוצה להיטיב לילדים שלי, כך אבא שבשמיים רוצה רק להעניק ולהשפיע ולהיטיב אתי. כמו שאני לא אעשה רע לילדים שלי, כך אבא שבשמיים לא יעשה לי כל רע..." ובפרט ישנן את זה בזמן חו"ה התקפי חרדה, שאז יתפוס לעצמו פינה, ינשום עמוק, ויחזור שוב ושוב ללא הפסק, עד שהדיבורים יחדרו ללבו וירפאו אותו מכל החרדות.

אגב, זו גם עצה טובה למקרים של עצבות ומרה שחורה, כי גם העצבות נובעת בדיוק מאותה סיבה.

ממי אתה מפחד?

יותר מזה אמרתי לברוך: "תאר לעצמך שאתה רואה

המשך בעמ' 3

מאמר ראש הישיבה

עם מי אתה נוסע?

השמחה מהלא-נודע

הדפיקות על הדלת הפתיעו מאוד את גברת לוי. היא לא ציפתה לראות את בעלה עומד בפתח באמצע היום כשבידו זר פרחים ענק והוא מזמין אותה לרדת אתו לרכב ולהצטרף אליו לנסיעה. היא כמעט שכחה בעצמה שהיום זה יום נישואיהם השלושים.

היא שאלה את בעלה: "לאן נוסעים?" אבל הוא רק אמר: "אל תשאלו שאלות. בואי לאוטו וניסע..."

בדרך כלל דברים לא ידועים ובלתי צפויים מפחידים אותנו. אבל את גברת לוי זה לא הפחיד, והיא עלתה לרכב בשמחה למרות שלא ידעה לאן פניהם מועדות. אפילו חשש קל שבקלים לא היה לה. וגם לאורך כל הנסיעה היא שמחה והתענגה, למרות שלא היה לה מושג מהו היעד של הנסיעה.

מדוע גברת לוי לא פחדה מהלא-נודע? כי גברת לוי ידעה נאמנה שבעלה האוהב רוצה לפנק אותה לכבוד יום הנישואין. לא היה לה יל צל צל של ספק שרק טוב יהיה מנת חלקה.

אתם בוודאי לא מבינים כמה אני כל כך מתפעל. זה לא מפתיע אתכם שגברת לוי לא פחדה ולא חששה. למה שתפחד? הרי זה בעלה.

אך באותה מידה ברור לכם שאותה סיטואציה בדיוק הייתה יכולה להפוך לטראומה מפחידה ולצלצלת נפשית, אם היה מדובר באדם זר חלילה... עצם הנסיעה עם אדם זר שכונותיו לא ידועות - עלולה להיות סיטו מקפיא דם...

ברוך הגבר אשר יבטח

ולמה אני מספר לכם את זה?

מה הבעיה של ברוך? הבעיה היחידה שלו היא שהוא חושב שהוא נוסע אל הלא-נודע עם אדם שכונותיו מפוקפקות. אם הוא היה יודע ומרגיש שה"נהג" אוהב אותו, כמו אותה אישה שנוסעת עם בעלה לחגוג את יום נישואיהם - לא זו בלבד שלא הייתה עוברת במוחו שום חרדה, אלא הוא היה נהנה ומתענג מכל רגע בחיים. אבל בגלל שהוא לא יודע ולא מרגיש שה"נהג" שלו אוהב אותו ורוצה בטובתו - הוא חי בסיטו מתמשך...

זהו משל שממש מחיש את המפתח לכל האושר בחיים. כשאתה יודע שהאוהב הגדול ביותר שלך הוא זה שלוקח אותך, מוביל אותך, שומר עליך, דואג לך, רוצה לפנק אותך - אתה נהנה מכל רגע בחיים. אבל כשלא ברור לך שאוהבים אותך, וכל שכן שאתה חושב ששונאים אותך ורוצים להזיק לך או להתנקם בך - אז החיים שלך אינם חיים וזה השורש של כל החרדות וייסורי הנפש.

מתרפאים מחרדות. לגמרי.

שאלתי את ברוך: "יש לך בן?" והוא ענה לי בחיוב. "אתה אוהב את הבן שלך?" "בוודאי". "הייתה רוצה לעשות טוב לבן שלך?" "בוודאי". "האם היה עולה על דעתך להזיק לבן שלך?" "חס וחלילה".

ואז אמרתי לו: "אם אתה אוהב את הבן שלך - אז

מתארח בחג?
אז תלכו את המתנה!

באב רצון

בדיחות הדעת

בבית הקמץ כשמזגו כוס שנייה ב"סדר" של פסח, פתח הבן ושאל: אבא, מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות, כשבכל הלילות אין אתה פותח דלת לעני, הלילה הזה אתה עומד וקורא: "כל דכפין ייתי וייכול"? קם האב על רגליו והשיב: "עבדים היינו לפרעה במצרים" וזרכו דרכי - מה פרעה גזר ואינו מקיים, אף אני קורא ואינו מקיים.

העלון מוקדש לרכואתו השלמה של חיים דוד ישראל בן רבקה

להקדשת העלון: 02-5308000

אני מחליטה- מה, כיצד, איפה ומתי עושים וכו'.

שנני לעצמך: "נכון קשה לי, אבל אני חזקה, לעולם לא אכנע, יש לי דעה כי ה' שם אותי בבית הזה בתפקיד של "אמא". אני צריכה בהחלט להתייעץ עם בעלי בכל נושא. אבל בנחת, בלי תלונות. הילד לעולם לא יראה אותי מובסת. מותר לי לרמות את הילדים ולא להראות להם שנשברתי ושאיני לא יכולה עליהם". וגם אתה אב יקר, עליך להיות פעיל קבוע בחינוך הילדים אך לא להיהפך לפקיד סעד, לשופט או תליין. גידול ילדים זו באמת עבודה קשה שה' יתברך נתן לנו, אף אחד לא יושב רגל על רגל והילדים שלו גדלים בנחת בבית לבד. צריך להתאמץ, לעמול, לטרוח ולהתפלל הרבה.

גיבוי וסמכות

כשלאשה קשה, תפקיד הבעל לגבות את אשתו. לומר לילדים בבית: "אמא מחליטה תשאלו אותה". במידה ועדיין קשה לעמוד בתפקיד הזה- נועץ באנשי חינוך, נשמע דיסקים, נקרא ספרי חינוך והכי חשוב נתפלל, נספר ונתייעץ עם השותף השלישי - ה' יתברך.

נשתף את ה' יתברך במשימת החינוך, כך יהיה לנו הרבה יותר קל להתמודד עם הילדים. נאמין בתפקידנו כהורים ונבקש מה' יתברך, כי רק הוא יכול לעזור לנו גם בשעות הצהריים ולא נצטרך לחכות עד הערב כשאבא יחזור. בהצלחה!!!

הרב אבוהצירא- יועץ, מאבחן ומטפל לייעוץ טלפוני ללא תשלום בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב נייד: 054-8434435

חינוך באהבה הרב יצחק אבוהצירא

סמכות הורית ומשמעת בגיל הרך פרק ו'

מספרים שאמא אחת לקחה את הבן שלה בן החמש לקנות בסופרמרקט גדול. בכניסה, הילד ראה נדנדה בצורת סוס, מיד הוא ביקש לשחק עם הנדנדה, האימא שמחה מאוד, מה רע? הילד ישחק בנדנדה ובינתיים היא יכולה לקנות בלי הפרעות. וכך הסתובבה האם בסופר עד שסיימה את הקניות.

כשרצתה ללכת קראה לבנה ואמרה לו: "בא בני הולכים הביתה", הילד לא רצה ללכת ולא הסכים לרדת מהסוס ואמר: "אמא תקני לי את הסוס הזה". האימא אמרה לו: "אני לא יכולה זה עולה הרבה כסף!"

"אז אני נשאר כאן" אמר הבן. והחל להתנהל ויכוח ביניהם. הילד מתעקש, נשאר בשלו ולא מוכן לרדת מהסוס והאם מתחננת ומושכת אותו. בינתיים האנשים מסביב התאספו וצופו בהצגה.

התקשרה האם לבעלה, סיפרה לו את העניין וביקשה שיבוא מיד מהעבודה, אך גם האב לא ידע מה לעשות. לבסוף הם החליטו להתקשר לפסיכולוג מפורסם ש"חבן בחינוך" אולי הוא יכול לעזור להם.

הפסיכולוג אמר, שהוא לא יכול לעזור להם דרך הטלפון ושהוא צריך לבוא וזה כמובן כרוך בתשלום.

כשהגיע הפסיכולוג לסופרמרקט, התחיל לשאול אותה כל מיני שאלות ופרטים: מתי הילד נולד, כיצד הוא בד"כ מתנהג, על האחים שלו כשהוא רושם את כל הפרטים. בינתיים התקהלו אנשים, לראות מה יהיה הסוף ואיך ייגמר העניין.

הפסיכולוג ביקש מהציבור שיתרחקו ויעמדו בצד. הוא ניגש לילד שהיה עדיין יושב על הסוס ושחמ מכל העניין, הרכין את ראשו אליו ולחש משהוא באוזנו והנה פלא הילד ירד, רץ לאימו והיה מוכן ללכת הביתה.

מקצועיות של פסיכולוג

כולם התלחשו ביניהם על הצלחתו וגודלתו של הפסיכולוג. הוא ניגש אל האם הוציא את פנקס הקבלות רשם קבלה על סך 1000 ש"ח, הרי הוא בא במיוחד, והזמין את ההורים להמשיך טיפול בקליניקה שלו.

העיקר שאפשר לחגוג

הסיפור על הילד והסוס, מספר לנו על אמא שמתקשה להתמודד, היא "לא יכולה על הילד" היא לא מצליחה להשתלט עליו לבד ולכן היא זקוקה לעזרת האב, הפסיכולוג וכו'.

כלל חשוב מאוד בחינוך: אפילו שאנו מתקשים "להשתלט" על הילד, אסור לנו לעולם להראות לו סימני חולשה. לילד ישנם חיישנים מיוחדים, שכאשר הוא שומע את המשפט: "דודי, חכה בערב אני אספר לך לאבא מה עשית" או כשהוא שומע את אמא אומרת לאביו "הוא משגע אותי, אני כבר לא יכולה עליו"...

הוא הילד הכי מאושר בעולם. כי הוא יודע, שעכשיו נתנו לו את האפשרות לחגוג על אמא עד הערב. מה יקרה בערב? כבר לא מעניין אותו. העיקר שעכשיו אפשר לחגוג. בדרך כלל כאשר האם אומרת משפטים מעין אלו, היא גם מתייאשת מהתנהגות הילד ומאפשרת לו להתנהג כרצונו. ובערב? כשהאב מגיע הביתה בערב, הוא רוצה לנוח לאחר יום עבודה/לימודים מפרך, וקשה להכניסו בשעה זו לאולם הדיונים להיות סתוור, חוקר, שופט או עורך דין. ולכן מה שקורה בדרך כלל- שטיפול חינוכי לא ניתן לילד (כי טיפול "לא חינוכי" יכול להיות שיתנו לו). וכך יום רודף יום והחיים עוברים עם חוסר פתרון לבעיית הילד שמשתלט על אמא. הגדול מלמד את הקטן את "תורת החגיגה" עד... שערב אחד האמא מתמוטטת וכשהאב מגיע הוא סוריד על הילד את תסכולו בגלל תלונות אשתו.

לוקחים פיקוד- בעזרת ה'

מה עושים? דבר ראשון אמא יקרה, את חייבת ללמוד "לקחת פיקוד".

עליך להפנים ולשדר לילדים ש: אני המפקדת כאן!

מתנה מושלמת למתארח

הזמן עכשיו

מארץ 10 הגדות של פסח של הרב שלום ארוש 052-2240696

ילדון חידודון

בפרשתנו קרבן המכפר על מסי' חטאים מיוחדים, לפעמים מגיע גם על אי' ודאות והוא קרבן בפני עצמו. בכל יום אנו מזכירים ששה. ובפרשתנו רק שלושה מזכירים.

תשובה פרשת תצוה: על עם ישראל שבתקופת נבוכדנצר ועם ישראל בתקופת אחשורוש, והכוונה שעם ישראל בתקופת נבוכדנצר השתחוו לפסל נבוכדנצר רק מתוך יראה אך לא מתוך ליבם. גם בתקופת אחשורוש עשה להם הקב"ה כליה רק למראית העין כדי שיפחדו ויעשו תשובה.

זוכה: יסכה קריספין, אלעד

al5308000@gmail.com | 02-5812252

מזל החודש טלה - הודיה -

ניסן

הודיה לה' היא

העבודה העמוקה

ביותר בהתבודדות.

(א.ב. של החיים)

לקבלת מסרים מחזקים - 052-6672221

רוצה לזכות בפרס? שלח לנו סיפור תודה בעל תוכן ייחודי ותזכה בפרס ללא הגרלה al5308000@gmail.com | 02-5812252

ילדים מספרים תודה

לזכות פעמיים

ההורים המדהימים שלי ועל המשפחה שלי וגם על הקורונה שעייבה את הפרס שלי מלהגיע.

לאחר כמה חודשים שאנחנו לומדות ע"י למידה מרחוק, המורה הודיעה על תכנית חדשה במרחב הקולי, שגם היא בסופה מובילה להגרלה עם זכיה.

רציתי מאוד לזכות אבל ידעתי שה' יעשה הכל לטובתי, והתודה שאמרת חיזקה אותי מאוד.

אבל אז קרה הדבר המופלא, אתם מנחשים נכון,

המורה ביצעה את ההגרלה- והשם שלי הוגרל שוב, אבל הפעם, הפרס הגיע אלי.

שמחתי מאוד על הפרס

אבל הכי שמחתי- שהתחזקתי בתודה, וזה גדול יותר מהכל

אמרת תודה וזכיתי שוב.

שלום, שמי נועה.מ. אני בת 11 וגרה במודיעין בחודש חשון תש"פ זכיתי בהגרלה מסויימת שאותה רציתי מכל שאר הפרסים, כשקראו את שמי ברמקול ממש התרגשתי, עליתי לבמה וקיבלתי כרטיס שאיתו אני אמורה לקבל את הפרס.

אבל מה שקרה אחר כך- התחילה הקורונה, והבנתי שבלי קהל, לא יהיה לי פרס, אז הכרטיס נשאר לי במגירה, ולבינתיים חלק מהזמן הלימודים התקיימו במרחב הקולי.

הצטערתי מאוד, אני לא טיפוס שזוכה הרבה, וגם עד שזכיתי, זה לא מתממש.

אבל אז החלטתי לומר תודה לה', אמרתי לו תודה על זה שזכיתי אפילו שהזכיה חסרת תועלת, ואמרת תודה גם אם אני לא יקבל את הפרס לעולם. ואז הבטתי סביבי, וראיתי את כל הטוב שה' נתן לי וכמה דברים טובים יש לי שאני יכולה להשתמש בהם, אמרתי תודה על

פטרונות יש לשלוח למייל al5308000@gmail.com או לפקס: 02-5812252 יש לציין שם מלא, כתובת מלאה וטלפון

מדור ילדים שעשועון מגוון

תפזורת

מצאו לפחות 10 מילים הקשורות לחודש ניסן

פ	ט	ד	א	נ	ו	א	ר	ב	ה	ע	ב	פ	ה	ג	ד	ה	ש	ל	פ	ס	ח
ש	ו	פ	ד	מ	א	י	נ	ע	פ	ו	ל	ק	פ	מ	ק	מ	ש	א	ק	ח	פ
ז	ס	ע	ט	ב	ד	ח	א	נ	ר	ת	י	ש	נ	י	ע	מ	י	ז	ו	ג	א
ו	ד	צ	ד	ד	ר	ע	ל	ע	א	נ	ל	מ	ח	נ	כ	ר	ל	ח	נ	נ	ח
א	ל	ש	ר	ר	ק	ס	ש	ק	מ	צ	ה	א	נ	י	א	פ	ע	י	מ	י	ת
ב	צ	ט	נ	פ	פ	א	ת	כ	ר	מ	ס	ע	ב	כ	ו	ר	ו	ת	א	ק	ש
י	ל	ו	א	ט	צ	צ	ש	ו	י	ד	פ	מ	ד	ח	ע	ח	ש	ח	י	נ	נ
ב	ר	א	פ	ש	מ	ו	ס	ל	ר	ע	ר	א	ב	ש	ר	נ	ק	א	נ	ו	ג
א	י	ד	ג	ד	ח	ע	ע	ש	ר	מ	כ	ו	ת	צ	ל	ב	ל	ח	ש	נ	פ

זוכה פרשת תצוה: משפ' חזני, בית שמש.

“רבי יהודה היה נותן בהם סימנים”

דואגים לצרכי כולם

בתרומתך אתה שותף ל:

מאות
משפחות
מאושרות

אלפי
מצרכי מזון
חיוניים

מאות
סלי
מזון

עשרות
שנים של
נתינה

קמחא דפסחא ע"י מוסדות "חוט של חסד"

צלצל עכשיו 02-5308000

התרומות מוכרות לצרכי מס לפי סעיף 46

שו"ת אקטואלי

השאלות שלכם, התשובות של הרב

מה עושים כשהקשיים מציפים?

כשלא מוצאים פרנסה? והאם מותר לומר מזמור לתודה בתחילת הלילה?

שאלה: אני עובר בחיים שלי הרבה מאוד התמודדויות, יש לי חובות, יש לי הרבה קשיים. אני מנסה להתחזק למרות כל הקשיים, ומנסה לתקן, אני מרגיש שקשה לי מאוד ושואל - איך אני אדע מה עליי לתקן?

תשובה: רבנו הקדוש אמר בתורה רס"א: "כשנפול אדם ממדרגתו... עצתו שיתחיל מחדש לנסך בעבודת ה' כאלו לא התחיל עדין כלל מעולם. וזה כלל גדול בעבודת ה' שצריכין ממש בכל יום להתחיל מחדש:"

לכן כדאי שתלך לחפש איזה מקום שאתה יכול להיות בו לבד, ושם תשכח את כל החושך שאתה חי בו, תדבר עם הקב"ה ותגיד לו תודה. תודה לה' על כל הדברים הטובים שיש לך, תגיד תודה רבה שאתה רואה, ושאתה בריא וכל על כל דבר טוב שיש לך בגשמיות וברוחניות, תגיד תודה לה' על המצוות שאתה זוכה לעשות בכל יום, ועל הרצון הטוב שלך להתקרב אליו, וככה תודה במשך רבע שעה.

אח"כ תבקש מה' שיתן לך אמונה שלמה ושמחה, גם כן רבע שעה.

אם אתה רואה שאתה כבר שמח, מה טוב, ואם לא, זו העבודה שלך עכשיו, אל תתעסק עם כל מה שלא הולך לך. אתה צריך לעשות תשובה ולבקש רק על דבר אחד, על האמונה שה' הוא טוב ועל שמחה. וככה תעשה מידי יום, תשכח את כל הצרות שלך ורק תגיד תודה על הטוב שכבר יש לך, ורק תבקש על אמונה ושמחה. כי הבעיה שלך העיקרית שאתה בעצבות, שאתה מאשים את עצמך ורודף את עצמך. לכן תעשה ככה, יום יום תעשה כמו שאמרתי לך, עד שתפעל ישועה ותהיה שמח, ורק אח"כ תוכל לגשת ולהתפלל על דברים אחרים.

עצתו של היצר הרע היא להכביד את העבודה על האדם. שהוא מראה לך שיש לך מיליון דברים לתקן ושאינן לך סיכוי ולהראות לך את הכל שחור, וממילא להכניס בך ייאוש שלא תעשה כלום ורק תדרדר ותדרדר. לכן בא רבנו הקדוש ואמר: "תשכח את הכל! ותחשוב שהרגע נולדת!"

מאחל לך רפואה שלמה והצלחה גדולה.

שאלה: אני עובדת במקום רחוק מתורה ומצוות, ומרגישה שאין לי ברכה בפרנסה. עשיתי כבר שלוש פעמים שש שעות וביקשתי מה' יתברך שאזכה לעבוד במקום צנוע. כרגע אני לא מוצאת עבודה אחרת, ושאלתי היא, איך אזכה לפעול סוף כל סוף ישועה, לזכות לעבוד במקום צנוע?

תשובה: קודם כל, ולפני הכל, חשוב מאוד שתודי בכל יום לה' יתברך שיש לך פרנסה ומקום עבודה.

במקביל תעשי את החוק של התודה על הייסורים שיש לך מכל העניין שאת לא מצליחה למצוא מקום עבודה צנוע. אחרי שתעשי את חוק התודה, תעשי עוד כמה דקות התבודדות, ותבקשי מה' שיזכה אותך לעבוד במקום צנוע.

בנוגע לחוק של התודה, ישנה טעות נפוצה אצל אנשים, שהם לא מגיעים עם החוק של התודה לנקודה שהם אומרים לה': "אני יודע שאתה אוהב אותי, ועושה איתי רק טוב, ולכן מה שתמצא גם אני רוצה!", וזו הסיבה שהם גם לא פועלים ישועות.

תנסי להגיע לנקודה הזו.

תלמדי את החוברת 'חוק התודה' ובעזרת ה' תזכי ותצליחי להגיד את התודה עם הידיעה הזו שה' אוהב אותך ועושה, עושה ויעשה איתך רק טוב תמיד.

אחרי שאמרת תודה, תבקשי מהקב"ה: "תעזור לי, מתי שתמצא, אני שמחה בחלקי, אבל אני מתחננת תזכה אותי שתהיה לי עבודה במקום צנוע."

ובעזרת ה' יהי רצון שבקרוב תבשרי לנו בשורות טובות.

בינתיים אסור לך לעזוב את מקום העבודה שלך הנוכחי, רק להמשיך עם החוק של התודה והתפילות, והכל בסבלנות.

שאלה: בנוגע לחוק התודה, האם ניתן לומר את השמונה פעמים מזמור לתודה, גם בחצי הראשון של הלילה?

תשובה: מותר. וכמו שאנחנו נוהגים לומר 'שיר למעלות' וכל הפסוקים שאומרים בקריאת שמע שעל המיטה. דבר שהוא קשור לאיזו עבודה מסוימת מותר לומר אותו.

שידור חי

על ידי הרב שלום ארוש שליט"א
בכל יום שלישי, בשעה 20:00

שאלות ותשובות

ניתן לשלוח שאלות במייל
me5812210@gmail.com
או כמסרון לנייד:
052-6672221

לכשיו צה הצאן
לנקות את ה-

אני אוהב כל יהודי

כרכיית ריחן לרכב ומוצרים נוספים:
050-9931931

הסדרה שלום הבית
מאת הרב שלום ארוש
052-2240696

שלום הבית שלי הרב שלום ארוש שליט"א

תמימות

אמר רבי נחמן מברסלב: מקטן ועד גדול אי אפשר להיות איש כשר בלי שעה התבודדות! ועוד אמר: התבודדות היא מעלה עליונה וגדולה מן הכל! עוד אמר, שעל ידי תפילה אפשר לזכות לכל המעלות ולכל טוב וכו'. כי אי אפשר לטעות ולחשוב שכל אותן נשים צדיקניות הגיעו למעלות גבוהות אלו בלא ריבוי תפילה והתבודדות, הלא העיד רבינו שכל הצדיקים הגיעו למעלתם אך ורק על ידי שעסקו הרבה בתפילה ובתחינות ובקשות, והכל בפשיטות גמורה מתוך אמונה פשוטה ותמימה. אומנם, הן היו נשים ככל הנשים, ובוודאי עסקו בעבודות המיועדות להן במאמנות ובאחריות: טיפלו בבית ובילדים באהבה, ובוודאי לא הזניחו אותם, אבל בזכות הכוונה הטהורה והרצון האמיתי לעשות רצון ה', הן מצאו את הזמן ואת הכוח לעסוק הרבה גם בתפילה והתבודדות ולימוד וכד', וכך הגיעו למעלתן הגדולה.

בשביל להתרגל לדבר עם ה', צריכה האשה, שהתבודדות תהיה בראש ובראשונה לכל שאר עיסוקיה. כי כמו שכאשר מדברים אל הגברים לחזקם בהתבודדות, צריכים להזרים, שאף שמחובתם ללמד

צריכים לדעת, שישנה הסתרה גדולה על עינין ההתבודדות, וכמו שאצל הגברים דוחקים הרבה פעמים עינין זה של תפילה והתבודדות לקרן זוית, כמו שכבר העידו חז"ל: איזהו דבר העומד ברומו של עולם ובני אדם מזלזלים בו - זו התפילה, ומתעסקים יותר במצוות אחרות, ותמיד חושבים, שאין פנאי לחשבון נפש והוודיה ותפילה, כך זה משפיע על הנשים, לחשוב שכל עיקר עבודתן הוא לעסוק בעבודות הבית וכד', בלי לתת מקום לעיקר, שהוא הקשר עם ה', על ידי התפילה וההתבודדות.

כי בוודאי אין ספק שצריכים לעסוק הרבה מאד בתורה ובמצוות ובחסד וכד', ואין להשתמש בטענה שהתבודדות היא מעלה עליונה על סנת להזניח אותם חלילה, וכמו כן אין ספק שצריכות הנשים היקרות להקדיש זמן ותשומת לב רבה לתפקידים הקדושים שניתנו להן, שלא תהיה שום הזנחה לאותם עניינים.

אולם על השעה התבודדות אין לוותר לעולם, מאחר ורק על ידי שעה התבודדות אפשר לבוא לקיים באמת את התורה והמצוות כראוי, כי לא המדרש עיקר אלא המעשה, ורק כאשר יש לאדם שעה שבה הוא מתבונן על חייו, מודה על חסדיו של הבורא עמו, עושה חשבון נפש, מתוודה על חטאיו, עושה תשובה, ומתפלל על חסרונותיו וחסרונות העולם, רק כך מובטח לו שיקיים את מה שלומד ושיהיה ערך אמיתי לתורתו ולמצוותיו.

תורה ללא ספק, וכן לעסוק בשאר המצוות והחובות המוטלות עליהם, אבל על כל פנים צריכים הם לקבוע בכל יום זמן קבוע לעשות שעה התבודדות, לא פחות - כמו כן צריכות גם כל הנשים לדעת, שאף שמוטלות עליהן מטלות לא קטנות, והן עסוקות מאד בעבודתן החשובה בבית, על כל פנים חייבות הן לקבוע להן שעה של התבודדות בכל יום, חוק ולא יעבור.

נשים ששמעו שיעורים על התבודדות וקיבלו על עצמן לעשות בכל יום שעה התבודדות, ראו נסים ונפלאות, וזכו לשנות את כל ביתן עקב כך, כמובן שאפשר יותר, אך צריכה האישה לתת תשומת לב יתרה שזה לא יפגע בעבודת ה' שלה שזה הטיפול בבית ובגידול וחינוך הילדים.

בתים שלא היו שומרי תורה ומצוות, שנשותיהם קיבלו על עצמם להתפלל כל יום שעה שלמה ולבקש מהבורא שיקרב אותן ואת בעליהן ואת ילדיהן אל אור התורה והמצוות, ראו עין בעין את ישועת ה' ואת הכוח של תפלתן, כאשר לאחר זמן לא ארוך הפכו את ביתן לבית אמונה - הבעל נהיה עובד ה', והילדים הולכים בתלם כראוי, וזכו לשם טוב וחייתו את ילדיהם עם כלות וחתנים טובים ממשפחות חשובות, והם הקימו בעצמם בתים טובים המיוסדים על אדני האמונה והתורה.

רבי חיים אבולעפיה צוק"ל זיע"א ו' ניסן

לאורם נלך הילולא דצדיקיא

של מושל הגליל דאהיר אל עומאר, הצדיק לא התממה ומיד כיוון את עצמו לדרך.

כשהגיע ר' חיים אבולעפיה מאיזמיר לטבריה בראש שירה של עשרות אנשים, קיבל אותו דהאיר בכבוד ויקר, ה"לבישו לבוש יקר הערך כלבוש מלכות. וכל אשר שאל ממנו הרב לא חסר דבר. מטרה עמדה בראש מעיניהם והיא להקים מחדש את העיר טבריה אשר במשך כשבעים שנה עמדה העיר בחורבנה. משמחים סובבו בשבטת הית"כ באה שעת הכושר לחדש את הישוב היהודי בטבריה. לפי דברי ר' משה ירושלמי חלם שר טבריה דאהיר אל עומאר שלושה לילות רצופים שעליו להושיב יהודים בטבריה. השר התייעץ עם חכמי צפת והם הפנו אותו ליהודי קונשטנדינא אשר שם ישבו נשיאי הארץ וכך הגיע לרבי חיים אבולעפיה ותן לו את הסמכתו לבנות את העיר טבריה.

על אף גילו המופלג אזור הרב כוחותיו ובמלוא המרחץ עשה את הדרך מעיר לעיר. מספרים שהיה שוקן עמוד של אש מעל לראשו. בכ" בסיוון דרכו רגלי איש הא-לקים בטבריה, ובמשך שנתיים בנה בה בתים וחצרות ליהודים, ובנה בית כנסת מפואר מאין כמוהו בכל ארץ ישראל. כמו כן בנה בית מרחץ נאה וחתניות ליום השוק. חידוש היישוב היהודי בטבריה עשה רושם רב בגולה ורבים ראו בזה סימן לגאולה הקרובה ובתקופתו התגברה העלייה לארץ. בית הכנסת שבנה הוקם על חורבות בית הכנסת העתיק שבו התפלל האר"י.

ביום כ"א באדר ב' ה'תק"ב ביקר ר' חיים בן עטר זיע"א (אור החיים) את ר' חיים אבולעפיה בטבריה. סודות גדולים ונוראים קשורים בפגישתם של שני מאורי הדור. האור החיים כתב בפרשת ראה על הפסוק "אפס כי ייהיה בך וכו' ומסיים: 'משיח ה' חיים שמו וכוננת האור החיים באותו פירוש היא לרבי חיים אבולעפיה שהוחזק בדורו כמשיח בן דוד'. ביום שבת קודש ו' בניסן שנת ה'תק"ד נסתלק לבית עולמו, זכותו תגן עליו אכ"ר.

רבי חיים אבולעפיה צוק"ל זיע"א נקרא בשם זה ע"ש סבי סבו ר' חיים אבולעפיה הראשון. ר' חיים נולד בחברון ולמד בישיבת בית יעקב-ויגה של ר' יעקב חאגיז בה שימש ר' משה גאלנטי כראש הישיבה. הוא למד עם הרב חזקיהו דה-סילוה (פרי חדש). ומפיו של ר' יצחק מאיזמיר, ור' אברהם אמיגו. מובא שאליו הנביא נגלה אליו ולמדו את סודות התורה וצפונייה וגילה לו את השליחות שהועידו לו משמים בעולם.

לימים, נתבקש על ידי יהודי חברון לצאת כש"ר, למסע גיוס תרומות בטורקיה וביוון עבור הקהילה היהודית בחברון שעמדה לקרוס תחת הנטל הכבד של המיסים שהוטלו עליה חדשים לבקרים. והוא מילא את שליחותו על הצד הטוב ביותר. משהגיע לאיזמיר שבטורקיה ראוהו כי הוא תלמיד חכם, ביקשוהו לשמש כרבה של העיר. וכך הוא נשאר בטורקיה וכהן באיזמיר ושמו נודע בכל הארץ. עד כי נאמר עליו על ידי בני דורו כי "אין דומה לו בכל הארץ וגם הישמעאלים והערבים נוהגים בו כבוד כי הם יודעים שגדול הדור הוא". במשך כשש שנים כיהן כרבה של איזמיר ושמו הטוב של הגאון הצעיר נודע למרחקים.

אחרי ששוב משליחות העיר חברון, נקרא רבנו לשמש כרבה של צפת. שם נדמון לעיתים קרובות לעיר טבריה שהייתה חרבה ושוממה כדי להשתטח על קברי צדיקים. אחרי פטירתו של ר' ישראל גבנישתי ז"ל שכהן כרב באיזמיר, שמו ראשי קהילת איזמיר עיניהם בר' חיים אבולעפיה ושלאו לו כתב רבנות והזמינו אותו לכהן כרב בקהילה מפוארת זו. ר' חיים נענה לבקשתם. אחת הסיבות הייתה האפשרות להדפיס את ספריו הקדושים, דבר שנבצר ממנו בצפת. ניסים גדולים נעשו בתקופת כהונתו באיזמיר. נשים עקרות נפקדו, עלילת דם בוטלה ע"י הרב שהציל את היהודים ממנה ועוד. אך משנה לשנה גברו וחסדקו עליו געגעועי לארץ ישראל ובמיוחד אל עיר אבותיו טבריה החריבה אשר "משם עתידין להגאל". עד שאליה הנביא נגלה לו בחלום וזר אותו לחזור לארץ ישראל. לבסוף כשהגיע אגרת ההזמנה

קו האמונה
02-6444250

חיזוקון
לומדים הלכה

יודי בחודש ניסן
אין אומרים ודוי
בכל חודש ניסן,
כיון שהחודש כולו
ימי שמחה
לעם ישראל
(בוהלכה ובאגדה)

לקבלת מטרים מחזקים 052-6672221

סיפור שהוא סגולה

בעדינות כי הקב"ה הוא המפרנס, והפריץ הוא השליח, ובכל זאת הוא מכיר טובה גם לפריץ שהוא השליח. אך הפריץ לא קיבל את ההסברים ובזעם גרשו מהארמון. הימים היו ימים לחג הפסח, משה החייט חזר הביתה בידיים ריקות ובלתי תקווה שיחזור לעבוד אצל הפריץ. אבל הוא היה בעל בטחון גדול וידע שבורא עולם לא יעזוב אותו אפילו שנראה כי חלילה אין תקוה.

שלווה סיפורים מרבי אלימלך מליזנסק זיע"א המסוגלים להכניס את חג הפסח מתוך הרחבה וישוב הדעת.

מכתב למלך

יהודי כפרי מצא את עצמו לפני חג הפסח ללא פרוטה. בעצת אשתו כתב העני מכתב למלך מלכי המלכים הקב"ה, במכתבו פירט את מצבו הכלכלי הקשה ועל כך שאין בידו פרוטה להוצאות הפסח. הניח העני את המכתב ביער על ידי גזע עץ וחזר לביתו. למחרת, הופיע המלך של המדינה עם חבורת צייד לערוך ציד, תוך כדי מסעו הבחין המלך במכתב. כשראה שהמכתב מופנה לכבוד המלך, כתוב בלשון יפה ומכובדת, חשב שהפניה היא אליו. עוד באותו יום שלח המלך שליח לכתובת היהודי שהייתה רשומה על המכתב, מעטפה עם סכום גדול של כסף. העני הודה לשליח ולשולחו. כך זכה העני לחגוג את החג מתוך הרחבה וישוב דעת בזכות האמונה התמימה.

"מים שרף"

בתקופת רבי אלימלך חי יהודי אחד שלא היה באפשרותו לקיים את חג הפסח, בעקבות מצבו הכלכלי, עלתה בלבו החלטה להעביר חביות עם יין שרף לארץ השכנה ושם יוכל למכרם במחיר גבוה וותיהיה לו פרנסה בכדי שיוכל לקיים את חג הפסח. אלא, שהשלטונות סירבו להעביר את יין השרף דרך הגבול. ביקש היהודי את ברכתו של רבי אלימלך. ברכו הרבי בשמחה שכל החביות יהיו מים. ואכן כך היה, התקיימה הברכה וכשהיהודי עבר דרך המכס, צחקו הגויים ממנו שהוא מוביל לארץ השכנה חביות עם מים. לאחר שעבר את הגבול שוב פנה אל הרבי לבקשו ששוב יהפכו המים ליין שרף. ואכן ברכו הרבי והנס קרה. המים הפכו שוב ליין שרף. מכר היהודי את כל סחורתו וחזר עם כסף רב לכבוד חג הפסח.

בזכותה של אמונה

באחד הכפרים חי יהודי ושמו משה, במקצועו היה חייט, מידי שבוע היה יוצא רגלי סביתו, נודד ממקום למקום ועושה תיקונים לקראת שבת היה חוזר הביתה ונותן את מעט הפרוטות שהרוויח לאשתו שיהיה לה במה להחיות את נפשה עד שבוע הבא. סובב בורא העולם והחייט החל לעבוד בביתו של הפריץ, ומאז מצבו הכלכלי של היהודי שפר עליו. כך שבחסדי שמים החל מכסה את כל חובותיו. יום אחד החל הפריץ נכנס עם משה בשיחה ושאלו: "אמור לי מושקה איך הפרנסה?" ענה משה "בחסדי ה' וברוך השם יש לי פרנסה בחסד". כעס הפריץ מאוד ואמר: "הפרנסה מהפריץ שהוא מפרנס אותך מדי שבוע, לכן אמור: ברוך הפריץ". ניסה משה להסביר לו

את הבן שלך שוכב במיטתו רועד ומפוחד. אתה ניגש אליו בדאגה ושואל 'מה קרה בני היקר?' והוא עונה לך 'אבא, אני מפחד מסך שתרביץ לי או שתתעלל בי או שתהרוג אותי' - איך תרגיש במציאות כזאת? זה צער נורא! איך עולה על דעת הילד מחשבה כזאת, הרי כבר שנים אתה דואג לכלל מחסורו בגוף ובנפש ומפנק ואוהב וטורח ורץ לכל מקום עבורו. הלא כן? אז מדוע הוא מפחד שתעולל לו דברים רעים חלילה?

"ואם זה מצער אותך כך, כל שכן שזה צער נורא לבורא עולם שמנשים אותך בכל רגע ומפעיל את כל מערכות גופך ומרפא אותך בכל שנייה, וזן ומפרנס אותך ודואג לכלל מחסורך - כל שכן שמחשבות כאלה של פחד וחרדות מצערות אותו מאוד. זה מצער אותו שאתה לא רואה את כל טובותיו ולא מרגיש את אהבתו הגדולה ועוד חושד בו וחושש שירע לך חס וחלילה." הצער הגדול ביותר לאבא הוא לראות שהבן שלו לא יודע עד כמה הוא אוהב אותו.

משמח ומעורר

ישנו כלל שמידה טובה מרובה פי חמש מאות מסידת פורענות. כלומר, שכל מה שנכון בצד החיובי נכון פי כמה וכמה בצד השלילי, ומכאן אנחנו יכולים להבין שגם האושר הגדול ביותר לאבא הוא שהבן מרגיש את אהבתו ומתענג ממנה, והוא רק אומר לאביו: "אבא, איזה כיף לי שיש לי אותך. כמה אני מעריך את כל האהבה שאתה מרעיף עלי, את כל הדאגה שאתה דואג לי, את כל הפינוקים שאתה מפנק אותי..." אין מילים שמשמחות יותר כל הורה שבעולם.

וזה לא רק משמח את האבא אלא מילים כאלה יוצרות ומעוררות אצל ההורה רצון עמוק לתת ולהעניק ולהשפיע פי כמה וכמה. וכך גם כלפי בורא עולם. הנחת הגדולה ביותר שיש לבורא היא שהאדם הפשוט יודע כמה שה' אוהב אותו. וככל שיהודי מתענג על אהבת ה' - כך בורא עולם רוצה לתת לו להשפיע לו יותר ויותר.

נמצא שהידיעה שה' אוהב אותך גם מצילה מחרדות ומעצבויות, גם גורמת לאושר עצום בחיים, גם עושה נחת רוח אדיר לה' יתברך, וגם משפיעה עליך שפע של ברכה וישועה.

החירות להיות אהובים

עיקר מטרת המצווה לזכור ולחגוג את יציאת מצריים ולספר ביציאת מצריים - היא כדי להרגיש את אהבת ה' אלינו, להיות מוכנים ללכת אחריו במדבר בארץ לא דועה בלי שום פקפוק ודאגה, ופשוט להתענג מאהבתו. ולכן השבח של יציאת מצריים הוא השבח הגדול ביותר בעולם שכל פמליה של מעלה באים לבתי ישראל לשמוע אותו מפינו.

יהי רצון שנזכה בחודש הגאולה ובחג הגאולה והאמונה - להיגאל מכל הגלויות וייסורי הנפש, וגם לחיות חיי חירות ואושר, ובוהו אנחנו מקיימים את שליחותנו וייעודנו ומשמחים את בוראנו יתברך ויתעלה ומקרבים את הגאולה השלימה במהרה בימינו אמן.

ברכת שבת שלום ומבורך

גדול

הסמוכים

לחג הפסח, משה החייט חזר הביתה בידיים ריקות ובלתי תקווה שיחזור לעבוד אצל הפריץ. אבל הוא היה בעל בטחון גדול וידע שבורא עולם לא יעזוב אותו אפילו שנראה כי חלילה אין תקוה.

מנהג היה לו לפריץ מידי ללילה לספור את מטבעות הזהב שהיו לו, ולבדוק בשניו את אמיתותן של המטבעות לזוודא שהמטבע מזהב אמיתי, לצידו היה יושב קופו האישי. כן, כן, קוף חביב וידיד היה לו לפריץ והקוף הסתכל על תנועותיו של הפריץ ועקב אחר מעשיו. ברגע שהפריץ יצא מהחדר, הקוף חיקה את תנועותיו של הפריץ, במקום לנגוע במטבע, הקוף בלע את המטבע, וכך המשך לבלוע את כל המטבעות שהיו על השולחן, הבטן התמלאה והקוף נפל על הרצפה ללא רוח חיים. כשחזר הפריץ לחדרו ראה פגר על הרצפה ובאותו רגע צץ לו רעיון לצחוק ממשה החייט. הפריץ החליט ללכת באמצע הלילה אל ביתו של משה החייט, ולזרוק את גוויתו של הקוף בביתו של משה. חשב ועשה. בביתו של משה החייט נשמע לפתע רעש גדול מאוד באמצע הלילה, כל בני הבית ניגשו לראות מה קרה, ועברו עד מאוד למראה גווית הקוף על הרצפה צעקה נפלטה מפיהם של ישיבי הבית. אלא שלפתע פתאום ראה משה כי מהקוף יוצאים מטבעות זהב, התעשת מייד משה הרים ידיים לשמיים בהודיה גדולה לבורא עולם, שלא עוזב אותו ושלח לו כסף בכדי שיוכל להכין את חג הפסח. באותה השנה, ערך משה שולחן סדר מפואר שלא ערך מימיו והזמין אורחים אל ביתו.

באמצע הסדר החליט הפריץ להציץ אל ביתו של משה החייט ולראות את דלתו ואביונותו, גם החליט להוכיח אותו כי הוא המפרנס בלבד.

אלא, משהתקרב הפריץ וראה את האור ושמע את קולות השמחה לא יכול היה להתאפק, הוא נכנס אל הבית ולאחר שהוזמן להיכנס ביקש לברר את אשר אירע ואיך הגיע לידי פרנסה. סיפר לו משה על גווית הקוף שהושלכה אל ביתו וממנה הושלכו מטבעות זהב לרב. או אז הבין הפריץ את אשר אירע והודה גם הוא בפה מלא כי אכן הקב"ה הוא זן ומפרנס לכל.

"ה' ילחם לכם ואתם תחרישון", אימתי ילחם לכם!?

כשתחרישון בבתי הכנסיות!

מוסר הפרשה חידושים לפרשת שבוע

כנינים חסידות ברסלב

קרבנות עונה

זאת בחומש שמות שם מתואר בניית המשכן, ולא היה צריך לחכות עד ויקרא?

ואפשר להסביר ע"פ הגמרא (סוטה ה'): "אמר רבי יהושע בן לוי, בא וראה כמה גדולים נמוכי הרוח לפני הקב"ה, שבשעה שביית המקדש קיים, אדם מקריב עולה, שכן עולה בידו, מנחה, שכן מנחה בידו, אבל מי שדעתו שפלה, מעלה עליו הכתוב כאילו הקריב כל הקרבנות כולם, שנאמר זבחי אלקים רוח נשברה".

ולכן הקב"ה פתח את ספר הקרבנות במדת ענוותנותו של משה, כדי ללמדנו בכך שאם ילכו ישראל בדרכו של משה להתנהג בעונה, הרי זה נחשב כאילו הקריבו את כל הקרבנות, ומזה נלמד ונשכיל שאפילו בזמן הזה שאי אפשר להקריב קרבנות בפועל, אם נלך בדרכו של משה רבינו להתנהג במדת העונה, מעלה עליו הכתוב כאילו הקרבנו את כל הקרבנות.

ועוד אפשר לומר ולהסביר ע"פ דברי מהר"ם ז"ע ב"שער היחודים" (סוף פרק ו' מענף הג') בשם רבינו האריז"ל, כי כל מי שיש בו מדת העונה אין היצר הרע (שהוא סמ"ל כידוע) שולט בו ואין יכול לקטרג עליו, שכן ענ"ה בגימטריא סמ"ל שהוא שמו של היצר הרע.

מעתה יאירו עינינו בהבנה בהירה להבין מה שפתח הקב"ה ספר ויקרא בענוותנותו של משה, מחמת

בשבת קודש הבאה עלינו לטובה, השבת הראשונה בחודש, או מתחילים לקרוא בתורה הקדושה את הספר השלישי מתוך חמשה חומשי תורה "ספר ויקרא", אשר חלק גדול ממנו עוסק בדיני הקרבנות. ולכן צריכים לנו להתבונן במה שבחר הקב"ה לפתוח ספר ויקרא עם אל"ף זעירא בפסוק "ויקרא אל משה" וביאר "בעל הטורים" העניין הזה, כי משה רבינו מפאת גודל ענוותנותו כתב א' קטנה, משה רצה לכתוב רק "ויקר" כאילו נעלה אליו ה' רק בדרך מקרה, ואמר לו הקב"ה לכתוב גם האל"ף, ושוב אמר לו משה מחמת רוב עונה, שלא יכתבה אלא קטנה יותר משאר אלפ"ן שבתורה וכתבה קטנה".

ומובא במדרש (ויק"ר א-טו): "ויקרא אל משה. מיכן אמרו כל תלמידי חכם שאין בו דעת נבילה טובה הימנו, תדע לך שכן, צא ולמד ממשה אבי החכמה אבי הגבאים, שהוציא ישראל מסצרים, ועל ידו נעשו כמה ניסים במצרים ועוראות על ים סוף, ועלה לשמי מרום והוריד תורה מן השמים, ונתעסק במלאכת המשכן, ולא נכנס לפני ולפנים עד שקרא לו, שנאמר ויקרא אל משה וידבר".

ובמדרש זה אנו למדים את ענוותנותו של משה רבנו, ומובן גם למה נכתב גם אל"ף זעירא. אלא שעדיין נשאר לנו לבאר, מה הקשר בין גילוי ענוותנותו של משה לספר ויקרא שהוא ספר הקרבנות, אם חפץ ה' לגלות לנו עניין ענוותנותו של משה בהקשר למשכן היה צריך לגלות

פעם אחת היתה שרפה בג'רסלב, אחר-כך הלך מוהר"ן זכרון-לברכה עם עוד איזה אנשים להביט על מקום השרפה, וראה, שהבעל-הבית בוכה מאד ומחפש אחר איזה חתיכת עץ או ברזל, שישתקף לו עוד, בעת שיהיה ביתו מחדש, ולקט אותם אחד אחד. ענה ואמר לאנשי: "הראיתם איך נשזה הבעל-הבית שנושרף ביתו, עם-כל-זה אינו מייאש את עצמו מלחזור ולחפש כל הדברים שישתקפו לו בעת הבנין? !ן הדבר ברחמיאית גם-כן! - אף שהבעל-דבר מתגבר מאד על האדם וכתעט ששונרף אותו לגמרי, אף-על-פי-כן אסור לו לייאש את עצמו! רק צריך ללקט ולחפש איזה נקודות טובות מתוך רבצי החטאים אשר נכשלו בהם, ועל-ידי-זה יזכה לשבט להשם יתברך באמת, כמבאר בהתורה "אזפרה" וכי "ב"לקוטי-מוהר"ן רפ"ב (שיש"ק א-תא)

שהקרבנות באים כדי לכפר על החטאים והעוונות, אשר שורשם במדת הגאווה הגורמת שיסלק הקב"ה שכיתו מן האדם, ועל ידי זה אין לו סיוע להתגבר על היצר הרע, לכן פתח הקב"ה במדת העונה כדי ללמדנו דעת, כי שורש התיקון על כל החטאים הוא מדת עונה, אשר אז זוכים להשראת השכינה המסייעת לאדם להתגבר על יצרו, ועל ידי זה אינו צריך להביא קרבן על חטאיו.

הרה"ג ר' ירון אשכנזי שליט"א ר"כ חושן משפט
בישיבת "חוט של חסד" מנהל רוחני ב"קו ההלכה"
קו ההלכה הספרדי: 3030*

שו"ת של חסד ע"י בית הוראה "חוט של חסד"

דינים השייכים לערב פסח שחל בשבת

ביעור חמץ ומכירת חמץ

א. ביום שישי עושים ביעור חמץ בשריפה, ואף שמותר עדיין לאכול חמץ עד למחרת בבוקר בכל זאת ישתדל לעשות את שריפת חמץ בבוקר כדי שלא יבוא לטעות בשנה הבאה לבער את החמץ אחר חצות היום.

ב. אם לא שרף את החמץ בבוקר, יכול לשרוף את החמץ במשך כל יום שישי עד סמוך לשבת.

ג. את נוסח ביטול חמץ שרגילים לעשות כל שנה בשריפת חמץ עושים בשבת בבוקר לפני שמגיע זמן איסורו ולא ביום שישי.

ד. גם אם אמר את נוסח הביטול ביום שישי חוזר ומבטל שוב בשבת את החמץ שברשותו. (משגיב סימן תמ"ד ס"ק כ"ב).

ה. משאירים לחם שמספיק לשתי סעודות - ליל שבת, ושבת בבוקר.

ו. צריך לבשל את כל הבישולים שיהיו כשרים לפסח, כי אם יבשל חמץ יצטרכו להדיח את הכלים בשבת

אחר הסעודה ואסור להדיח כלים שלא לצורך השבת.

ז. את החמץ שנאכל בסעודות שבת יש לאכול בזהירות רבה שלא יתפורר ויתפזר בבית, ויש נוהגים לאכול פת בתוך שקית ניילון ואחר כך לאכול סעודה כשרה לפסח בכלים כשרים וראוי לנהוג כך.

ח. טוב למכור את החמץ לפני יום שישי בבוקר, ואם לא הספיק למכור את החמץ לפני כן יכול למכור את החמץ עד כניסת השבת. (ילקוט יוסף דיני ערב פסח שחל בשבת עמ' קצ"ד).

שבת בבוקר

א. מקדימים להתפלל בשבת זו עם הניח החמה, כדי שייפיקו לסיים סעודת שחרית לפני זמן איסור חמץ.

ב. את סעודת שחרית אוכלים מוקדם בבוקר כדי להספיק ולאכול לפני שמגיע זמן האיסור (סוף זמן אכילת חמץ - ירושלים 10:10 תל אביב 10:09 טבריה 10:09 באר שבע 10:12).

ג. לאחר הסעודה מנערים את המפה מפירוורי החמץ שעליה לפח האשפה ואם נשארו פרוסות שלימות של חמץ יפררם עד שלא יהיה בכל חתיכה כזית

ויזרקם לפח האשפה, וירחץ ידיו היטב וכן ישטוף פיו במים היטב, וטוב ליקות עם קיסם אבל יעשה כן בזהירות שלא יחבל בעצמו ויוציא דם.

ד. לאחר הסעודה אומרים את נוסח הביטול שיש בסיפורים ואם אינו יודע ארמית יאמר ג' פעמים "כל חמץ ושאר שיש ברשותי, בין שראיתיו ובין שלא ראיתיו, בין שביערתיו ובין שלא ביערתיו, יתבטל ויהיה כעפר הארץ".

ה. סעודה שלישית אנו מקיימים במצה מבושלת או מטוגנת, כי מותר לאכול בערב פסח מצה מבושלת, שלא אסרו לאכול אלא רק מצה רגילה שיוציאים בה ידי חובה בליל הסדר, אבל מצה מבושלת או מטוגנת אין יוצאים בה ידי חובה בליל הסדר ולכן מותר לאכול בערב פסח.

ו. אם רוצה לעשות סעודה שלישית עם עוגיות מצה עשירה יכול לעשות כן, ויברך עליה מזונות ועל המחיה.

עצה טובה

מכיון שאפשר לצאת ידי חובה במצה מטוגנת או מבושלת, על כן העצה הראויה היא לטגן או לבשל כמה מצות מערב שבת (וצריך להקפיד שיישארו שלימות כדי שיוכל לבצוע עליהן בסעודות), ואז יוכל לסלק לגמרי את החמץ מביתו ולעשות את הביטול ביום שישי בשריפת חמץ, וכך את שלשת סעודות השבת יקיים במצה מטוגנת.